

Lejerbeskyttelse, der overhovedet kan giv-
 ves. Da dér, alt taget i Betragtning, ikke
 mere eksisterer noget Huslejespørgsmaal,
 og Tiden saaledes er gunstig for en Af-
 vikling af Huslejelovgivning, maa Min-
 dretallet fastholde, at dette sker.

Da den gældende Huslejelovs Gyldig-
 hed for Forretningslokaler først udløber
 til Oktober Flyttedag 1935, vil der, hvis
 dette Spørgsmaal inden den Tid klarlæg-
 ges saaledes, at der maatte være Baggrund
 for visse generelle Bestemmelser paa dette
 Omraade, til da være Tid nok for Lovgiv-
 ningsmagten til at træffe Afgørelse heri.

Mindretallet, der i øvrigt vil motivere
 sin Stilling under Sagens Behandling i
 Salen, indstiller Lovforslaget til *Forkastelse*.

Et andet *Mindretal* (Carlsen-Skiødt,
 Gerda Mundt og Christmas Møller) kan
 ikke tiltræde Lovforslaget, men indstiller
 dette til *Forkastelse* og stiller nedenstaa-
 ende Ændringsforslag, som betyder, at den
 Aagerlovgivning, som blev gennemført i
 1931, fortsættes, og at det paalægges In-
 denrigsministeriets Udvalg angaaende Rets-
 forholdet mellem Lejer og Ejer at afgive
 Betænkning vedrørende Butiksproblemet
 inden 1. Februar 1935, saaledes at der
 kan være god Tid til eventuelt at lovgive
 angaaende dette Spørgsmaal, saafremt dette
 findes fornødent, inden den gældende Lovs
 Regler angaaende Butikslokaler m. v. bort-
 falder til Oktober Flyttedag 1935.

Til Begrundelse af sit Standpunkt skal
 Mindretallet anføre følgende:

Den Række af Oplysninger, som paa
 forskellig Vis er stillet til Udvalgets Raa-
 dighed, viser med al ønskelig Tydelighed,
 at Indenrigsministeren i sin Forelæggelses-
 tale den 27. Juni har givet fuldkommen
 urigtige Oplysninger, og at Indenrigsmini-
 sterens Udtalelser om, at der her i Byen
 findes „Tusinde og atter Tusinde af Vidner“
 om Lejeforhøjelse og Opsigelser, at Mini-
 sterens Paastande om, at allerede 20 000—
 30 000 har faaet Huslejeforhøjelse, er be-
 visligt grebne ud af Luften.

Den officielle Undersøgelse viser end-
 videre for de undersøgte Ejendommers Ved-

kommende, at Lejeforhøjelser i København
 kun har ramt ca. 5 pCt. af Lejlighederne,
 paa Frederiksberg ca. 15 pCt., hvilke Tal al-
 deles ikke svarer til Ministerens Fantasital.

Det fremgaar med al ønskelig Tyde-
 lighed af de Udvalget forelagte Oplysnin-
 ger, at der finder en rivende Udvikling
 Sted med Hensyn til Lejlighedernes Over-
 gang fra beskyttede til ikke-beskyttede,
 og at det beskyttede Antal Lejligheder
 allerede nu i Storkøbenhavn kun udgør
 37,4 pCt., i selve København 37,1 pCt.
 Det fremgaar endvidere af Oplysningerne,
 at der for Tiden finder et Byggeri Sted saa
 enormt som næsten ingen Sinde tidligere,
 og Mindretallet maa derfor være af den
 Overbevisning, at hvis det kan hævdes, at
 der foreligger et Problem paa hele dette
 Omraade, vil det meget snarere være dette,
 om Landet og først og fremmest Hoved-
 staden ikke er ved at komme ind i en
 alt for forceret Byggesituation. At vente,
 at den nuværende Regering og dens Fler-
 tal skulde nære Betæneligheder over for
 den i Virkeligheden enorme Forøgelse af
 Boligudgiften, der er en Følge af de høje
 Omkostninger ved det nye Byggeri, vilde
 sikkert være ganske omsonst. Og erkendes
 maa det, at Tilstrømningen til de nye,
 relativt dyre Lejligheder synes at fortsætte
 sig uforandret, hvilket igen vil sige, at
 Muligheden for at drive Lejen urimeligt op
 i de gamle Lejligheder stadig formindskes.
 Det fremgaar endvidere klart af Oplys-
 ningerne, at Lejeforhøjelse kun har fundet
 Sted i et meget begrænset Antal Tilfælde,
 og det er Offentligheden bekendt, at der
 fra Grundejernes Organisationers Side er gi-
 vet og med Held søgt overholdt et Tilsagn om,
 at de frie Forhold paa dette Omraade ikke
 paa nogen Maade vil blive benyttet paa uri-
 melig Vis. Mindretallet er da af den Ansku-
 else, at Regeringens og dens Partiers Krav
 om en Forlængelse af Huslejeloven er Agita-
 tion og intet som helst andet, og Mindretallet
 indstiller derfor Lovforslaget til *Forkastelse*.
 Mindretallet ønsker at give Udtryk for,
 hvad Mindretallet ikke kunde i 1931, at
 det er villigt til at fortsætte med den saa-
 kaldte Aagerlovgivning, ihvorvel det maa